د هغـی دري زامـن پـيدا شـول
زه لـيونـې يی د يـــاری تمه لـرمه

تـه پـه امتـحـان کـی ځان کامياب کړه
په شيـرينۍ کي نامـزادي درسره کړمه

سر مې خوږيږی جوړه نه يـــــــم
په ما ميئنه ياره وکړه تعويـــــذونه

ستا د کوڅی خوبونه وينـــــــم
ليـدلي خوب می دی خـداي نه رښـتيا کويـنه

موری سـتا ورور زمـا مـامـا دي
حـق زمـا دی لور بـه مـاته راکـوينه

مکـتب يـی دولـس کـاله ويـــلې
دولس جـرګـې به د مشـرانو ورلـيږمه

واړي جـينۍ يـاري شـروع کـــــړه
لويه به نه شي لاس وهونکې شـوه مئينه

آتـن واړو جـونو تـازه کـــــــړ
دا مـيخـــی ناستي د ميړو کړي صفتونه

تيـنګـه وعـده راسـره وکـــــــړه
د جـينـکو پـه وعـدو نه شتـه باورونه

Ketabton.com

ketabton.com - The Digital Library

په سره جوړه مکتب ته مه ځه
ټول هلکان دی د درسو ویستلې دینه

د میلمانې جینې یاری واه
نه مي د ځان کړه نه یی خلاص د غمه شومه
د دیرو یاره خوښ مي نه شوي
لکه رباب دی هر سړې په عید کی ږدینه
د پوهنتون لایقه یاره
قربان قربان دي د ناکامې ورځي شمه

زما دننه زړګې ژاړي
محفل کي خاندم په ځان څوک نه خبرومه
حبر مي کله کله اخله
په زړه کافري جینې مړ درپسی شومه
که د جمغي په شپه رانعلي
تبر به واخلم کت به شپارس ټوټې کړمه
څه د ماما لور خو نه یي
چی ناز ادا به دي په نیمه شپه کی وړمه

سره اننګې سترګي دی غټي
بربندي متې ګرځیدي مئین دی کړمه

تا چي دا سپین ټیکري په سر کړو
زما په زړه دي جینې پوري کړل اورونه
کوژده می کړي واده مي نه کړي
سړې دوښمن کړي چی کراری ناسته یمه

ketabton.com - The Digital Library

رانـجـه دي ورک شـي زر پـاکـــيږي
جينـې ته وايـه دنکـريزو حـال دی ږدينـه
پـه ناويـتوب کـي سـره لامـبه شـي
دا سـتا په تمه د واده نه پـاتي شومـه

کـه دي دوکـه راسـره وکـــــــړه
ستـا په واده کـي به ځـانمرګـې بريـد کوومه
لالـيه ښـه تعـليم کـــــاوومه
تـا به اوزګـار کړم کار به زه درته کـاوومه

راځـه چـي چـاته محـامح شـــــو
جـانانه ښـکلي يي کـه ښکلې درنه يـمه

زه بـه دي ګـوتې تـه غـمي کړم
خـلک به وايـې يار په ګوته ګـرځوينه

پـه نـاز د هـري پـيعـلي مشـــــري
په عـمر کشـري ليـونۍ درپسی شومـه

زمـا پـه مح کـي بـل تـه خـــاندی
زما د صبر امتحـان اخـلي مئينـــه

پـه سـپـينـو مـتو کـي تاويـــــږي
بـنګړۍ خـانان دي چي ليلا يی ګرځويـنه

چـي ماسـتري يـي کـړي نـــه وي
د دولسم پـاس هلک تـه لاس نـه ورکومه

ketabton.com - The Digital Library

زه بـــه يـــي څـــنګـــه ديـــدن وکـــــړم
ورسره مشره حور جـوړه مکتب تـه ځـينه

پـــه پـــيښـــوري جـــينې مـــئېن شـــــوم
د ديورنـــد کرښـــه ورانووم ورپسي ځـمه

ما درته وخندل تا شـاه کـــــــــــړه
بيا به ونه خاندم که مـــ ړه د مينې شمه

ته مې د حـــاله سه خبر يـــــــــي
لکه غنم دزړه په سر چـــــاودلې يمـــه

ماته دزړه له سره ګران يـــــــــــى
افسوس جانانه زه دى ونه پـــيژنـــــدمه

قسمت زما که مې د يـــــــــــار دي
په اور دې وسوځي د دواړو قسمتـــــونه

زما او ستا روغه يې ونۀ کـــــــــــړه
زۀ به ښېرې د کلي مشر ته کومـــــــــه

په تور پيکي مې يار رنځور کـــــــــړو
سبا خوارې زلفې ورځم چې مړ يې کړمه

ارمان به وکې وخت به تـــيـــــــــر وي
خلک به ډير وي څوک به لاس نه درکوينه

ketabton.com - The Digital Library

که زما څـــومره مجبـــــــــوري وه
دا مې وعده ده تا به نه خفه کـــــــومه

چې په زينـــه ښتلی نه شـــــــــــې
نامردې ولې دې ګېبي پرتوګ کاونـــــــه

ياره که وس مې رســـــــــــــيدلي
لکه سپوږمۍ به دې په بام ولاړه ومـــه

د يار کنځل د ګل ويشـــــــــــتل دي
بد يې خندل دي چې يې بل ســره کوينه

هلکه چپ شـــه قـــرار کېنـــــــــــه
پوره به نه کړې دجينکو فرمايشـــــونه

امـــــر يې په چوپـــه خوله منـــــــمه
که انډيواله مې ملګرې دژوند شيـــــــنه

سترګې دې ښـــې دي بـــدې نـــــه دي
د لرې لرې دې کتل مئيـن دې کړمـــــــه

لاس په نـــامه درته ولاړ يـــــــــم
ملـــې سروده احترام دې تـــل کوومـــه

ته په پېسو مئين يې يـــــــــــاره
وطن ته راشه زه په تا مئيـــنه يمـــــه

ketabton.com - The Digital Library

لیلا ټکـــــمنه شوه ښـــاري شـــــــوه
دمخ دیدن پســـې مې هر وخت زوروینه

جانان زما د مـــــح رومـــــــــال دی
رومال مې ورک شو مخ مې ونیـــــول ګردونه
پاس په کابل واورې وریـــــــــــبې
زما پـــه زړه باندې وریږي ستا یادونـــه

د ســرو بـــنګړي مې کور کښې ایښـــې
پلاستیکي په لاس کـــووم تا شرموومـــه

شکـــر چې تا لرمه خـــدایـــــــــه
په بندګانو دې زه هسې نازیدمـــــــه

پخـــــــوا به کله کله راغلـــــــي
اوس دې زړګـــی زما نه صبر که مئیـــنه

زړګې ډاډه کړه اوښـــــکې وچـــــي
که ژوند باقي وو بیا به وکړو دیدنونـــه

اوس مې د کـــور کارونـــه زیـــات دې
سبا چې پیر بابا ته ځم دیـــدن دروړمـــه

خبري لنـــدې وایـــــــــه
د جمعې شپه ده مېلمانه راغلي دیـــنه

ketabton.com - The Digital Library

حســـن دې ورځ په ورځ زیاتـــــــــیږي
یا شهزادګۍ ئې یا دې کوډې کـړي دینه

په اندېښنو مې ځان باچـــــــــــا کړو
چې سر مې پورته کړو ملنګ د دنیا وومه

خندا د هر چا سره خوند کـــــــــــړي
د غنمو رنګو خندا کلي ورانویـــــــــــنه

باران دې وي سیلۍ دې نـــــــــــه وي
سیلۍ ناترسه زما زلفي ورانوینـــــــــــه

لیچې مې ډکي له بنګـــــــــــــړو دي
لالیه ستا واده کښې یو یو ماتومـــــــــه

کمڅۍ دې وسپړه نیازبینـــــــــــــــې
زلفي خوري کړه په بالښت چې اوده شمه

پېزوان په لوړه پوزه خوند کـــــــــــړي
په لنډه پوزه مېښکی مزه کوینـــــــــــه

سترګي دې سري ډیر دې ژړلـــــــــــــي
د کور کافرو درته څه ویلي دینـــــــــــه

د تور پیکې بلا دې واخلـــــــــــــــم
د نور بدن بلا دې مور واخله مئینـــــــــه

ketabton.com - The Digital Library

که شهزادګان مخې ته راشـــــــــــي
زه د سکېي جانانه نه توبه کومـــــــــه

یو مې اوګی بل مې باهو شـــــــــــو
زرګره ټوله دې یارې ته جوړه کړمـــــــه

جانانه ستا نه کمه نه یـــــــــــــم
که تا چینار یي زه د ګلو ونه یمـــــــه

زه به سندرې درته وایـــــــــــــم
ته په مړوند زما کوه راته خوبونـــــــه

د نازولي جینۍ پـــــــــــــــلاره
چې دومره ښکلي لور لرې نوکر دې یمـــه

جانانه راشه که مې ګـــــــــــــورې
تورې جامې راسره ځومره خونـــد کوینه

چمبه په ورو وهه مکـــــــــــــارې
باندې حجره کښې میلمانه کوي مونځونه

لیلا د حسن خاپیـــــــــــــــرۍ ده
د چین ماچین خاپېري ټول ورله راځینه

د سرې ډولۍ خاونده مه شـــــــــــي
نصیب دې مه شه په نکریزو سره لاسونه

ketabton.com - The Digital Library

د سترګو جنګ نه خـــــــــــبر نۀ وم
خنجر خنجر بانۀ پۀ زړۀ ولږېدمـــــــــه

بنـــګړي نيم ښکته کـــړه نيم پورتـــــه
چې په خالي مړوند دې سر ولږومـــــه

لاس نه مې ونيسه غورځيـــــــــــږم
په تا بايللی زړه مې ځائ له نه راځيـــنه

په نوم دې ډېر خلک يادیـــــــــــږي
په رنګ دې يو نشته چې زړه پرې تـــازه کړمه
زړه مې پنځوس ځايه مئيـــــــــن دی
څلويښت واده شوي لس بدرنګه پاتـــې دينه
د لاس مې بله نښه واخلـــــــــــــه
رومال مې ماخله زه پرې اوښکې پاکوومه

شين دې کميس ســـپيني د پـــونـــــدي
د ظالـــم لـــوري زه دې روغ لـــيـــونـــی کړمـــه
ښکارې چې ته هم شوګيرې کـــــــــړي
په نيمه شپه دې ده بنګړو شړنګار راځينه

ته په بدرنګو کې بدرنـــــــــــګ وې
خړسترګې زه وم چې په تا مينيـــــــدمه

د وينو ډکه خوله يـــــــــــي راوړه
جينۍ په يار پسې بنګړې خوړلي دينـــه

ketabton.com - The Digital Library

زما په بنې سلام وايـــــــــــــــــــه
جانان مې زوړ کړو او تا اوس واهـــــــی خالونه

کټه څلور دې بازوګـــــــــــــــــ ان دي
پينځم مې يار شپږمه زه دروخـــــــــتمه

وړوکـــے نۀ ئې چې شرميـــــــــــــــبدي
پلار ته مې وايه چې په لور دې مئين يمه

جينې واده شوه لور ئي وشـــــــــــــوه
زه ئي تراوسه په دادا جرګي کوومـــــــه

زما يارئ ته به ټينک نه شـــــــــــــــي
د سلو ګزو نه زه يو کميس کوومـــــــــه

مخ ته مې مه راځه شرمـــــــــــــــيږم
پټه خبريږم چې مې تاله درکويـــــــــــنه

جانانه راشه ما واده کـــــــــــــــړه
په جوارګر بابا مې نشته عتبارونـــــــــه

کـه تـوره يـم تـا بـه رنځـور کـــــرم
د يـارانـې تاثـير په سترګو کی لرمـه

جـينـې بـدرنـګه ده که ښـکلـــــــــــې
زما خـوښيږی ورسره مـينه لـــــــرمـه

ketabton.com - The Digital Library

کـه لـیونې مـینه مـي عـــــــــواړي
شیـریـنه یاره ناز مي وړه ناز دي وړمـه

ســترګـو تـــه یـــو سیـلاي بـــــس دي
دوهم عبث دي دریم یی کلې ورانویـــنه

ســتا له مــینی به وا نـــــــــه وړم
کـه مخـالف می شـي ملګری ملـــــتونه

جـانان فزیک عم یی الجـــــــــــبر
نـاز یـی کـیمیـا ده زه یی مالګی اوبـــــه کړمه
خـالونه یــو وي یـــــــــــا دوه وی
جینـی په زنـــــــه لکه مـی کرلی دینه

ځمکې تـــه ټیــټ شــه خـاوري ښکل کړه
لایق دي نــه وم پاک الله درکړي یـــــمه

په اشارو بـاندی می پوه کـــــــــړه
باران وریـــږی عــږ دي نـــه راځـــي میئنه

بـوي د لــمدو نـکریـــزو راغـــــــــې
د کـــومي پیغـــلي د کوژدي دستمال بـــه وړینه
نـــن رانـــه ټینـــګه عـــیږه واخـــــــله
پــه مـا مئین محـــصله نـــه می درکوینه

زړګـــې مـــي تـــا وړي مـــحـــــــصلي
اوس یی چیپټر کـــړه پکـــې وایه سبقونه

ketabton.com - The Digital Library

توری جـامی درسره خـونـد کـــړي
د رنګه سپـــینه یی ښایسته ښکاري مئښنه

د جـینـی مړاوي مـړاوي ستـــــرګي
لـکه ګـلاب چـي د دوه نیمو ورځو وینه

پـه سـر نـرۍ لـوپـټه نـــــــه وړم
درنې درنې خـــبري ستـا د دادا وړمـــه

ګـیله مـي دیـره درنـــه کیـــــــږي
د ښـاره راغـــلي تـا بـنګـړي هیـر کړي دینـه
پـه نیـمه شپه کی به را پاځـــــــم
په نیمه شپه کـی به ښـیري درته کاوومه

خـــداي به مـي زړه له تانه تـور کـــړي
په دوعاګـانو کی به مي عواړی نه به یمه

جـانانه بحت تـه دی خـیران یـــــم
هم دي زخـمی کړم هم دوعا درته کوومه

شکـور چـی تـا لـرمه خـــــــدایه
په بنـده ګـانو دي زه هسی نازیـــــدمه

نـــوی مـئښن یم نـه پوهیـــــــږم
کـومه خـــبره به اول ورته کـاووم____ه
-

ketabton.com - The Digital Library

بي شـرمـی توره وي که سپـيـــــــــــنه
مور می په کټ کـي مات بنګـړي ليدلی دينه
مــاته چـــي نيعه نيعه کيـــــــــــبڑي
نيعه دی پلار تــه شه چی نه دی راکوينه

زمــا په زړه کـــي درته څـــــــــــه دی
ته چـــي لالا لالا کوی برباد دي کړمـــــــه

حسـن دی کم عــوسه دی ديـــــــــــره
خــلک د حسن مطابق عوسـه کوويـــــنه

زمــا پخــپله زړه نـــــــــــــــری دی
ستا عريو نيولي عــږ مــی زړه ســـــوری کووينه
داسی کتـــل زما عـــــــــــــادت دی
نه مـی آشــنا يی نه مئين دربانـدی يمـــه

زما نه کشـــره حــور واده شـــــــــــوه
د کــاکا زويـــه زه دا ستا په تمه يـــــمه

په لاره ځـم توبي وبـــاســـــــــــــم
ستا د ياری توبی می حولي ته نه راځينه

يــار د صفـــت مخـــتاجه نـــــــــه دي
په ګــلابونو عــطر چـــا شيــندلي دينـــه

ولــي دي بــن رابانــدی وکـــــــــــړه
کــور مــی کوو اولاد به خـدای نه راکوونه

ketabton.com - The Digital Library

سر یی په سـور دستـمال ترلـــــــــــي
خـدایه یـار جوړ کړي ما ناجوړه کـــــړي مېئنه
څـــه به دي وښـم جـانانـــــــــــه
د خداي راکـړي خـندا تا بي برخی کړمـه

زمـا دي هسی ژوند بربـاد کـــــــــــړ
نه دی کړم خپـل نـه دي بـل تـــــــــه پریښـودمه
ګلان ټـول درنه لوګـې شـــــــــــه
په تـور پـیکې دي یاره مـه واهه لاسونه

کـله به یم کـله بـه نه یـــــــــــم
که بیخـی نه وم بیا به واړي مئیـــــــنه

جـینې زما په زړه پوهیـــــــــــږي
ځـکه جوړي د ورځي دري ځل بدلوینـه

زما به زړه له ځانه تور کـــــــــــړي
جـانانه مـه کوه بدرنګ بـدرنګ حویونه

د ورځي خاندم مجـبـــــــــــوری ده
د شپي وړي سلګې تا پسي وهمـــــــــه

د مـحبت کـافره رنځـــــــــــــــه
زما څیره د حپـه کیـدو نـه واه مئیـــنه

په نیـمه شپـه ټپې را وکـــــــــــړه

ketabton.com - The Digital Library

داعلي زړه به مي دوعا درته کويـــــــنه

ځـان ليـونې کـړه تـر مـا راشـــــــــه
د لـيـونيـانو لاري چا نـيـولـي ديـــــــنه

نن مـي دا ښـي مړوند خـوږيـــــــــږی
تـمامه شپـه پـري جـانان کـــــړي دی خوبونه
نـن مـي په خپـل مـړوند ويـده کـړه
خپـلي څپـلې مـي سـر تـه ديـــــري ايښـي ديـنه
خـاوري ايری درپسی زه شـــــــــوم
خـاوری می زړه شـه چي په تـا مئينيدمـه

د زړه مـی يو الله خـــــــــــبر دي
د دونياګی خـــلک پري څـله خـــبرومه

ګـيري تـه رنـګ ورکـړه چـی ځوان شی
چـی د همزولو له پيعوری خـلاصه شمه

حوری لـــه تانه مـي ګـــــــــيله ده
زمـا سړی تـه دی بدرنګ ويـلي ديـــــنه

چـا لـــه ماســره کـار نش ـــــــــــته
دا سـور کمـيس د يار په حوښـــــــه زه کـاوومه

په سـور سـالو مـئينـــــــــــــه ياره
دا سور سالو به ياره ستـا لپـاره کـړمه

ketabton.com - The Digital Library

که څوک مې ښه بولي که بد
را ټول به نه کړم د سالو پلووونه

سبا به بیا بازار ته لاړ شي
زما بنګړي دی یاره کم راوړي دینه

دیدن د ناستو خلکو کیږی
په سفر تللی خلک مي په خدای سپارلي دینه
په خوله به وایم چي مې هیر یې
که په رښتیا دی هیروم ورکه دي شمه

مازیګر لمونځ دي قبول مه شه
دیدن دی پریښود د ایمان غواړي سوالونه
الله دی تیر کړه سپیره کاله
چي خوله حاندا ته جوړوم نو و ژاړمه

په صبر صبر پوره نه شوه
سبا مې نیت دي بې صبری ته ملا ترمه

دیري دوعا راته ښیری شوی
نوري ښیری راته کوه چي دوعا شینه

زما یاري ته به ټینګ نه شي
زه درجن بنګړي د ورځی ماتوومه

تسلي مه راکوه یاره
لاسونه راکړه سمندر مي درنه وړینه

ketabton.com - The Digital Library

لـکه خـزان واهـلي پـــــــــــــانه
داسي می زړه ورپســي پاڼي پاڼي شوونه

ورځـه ورځـه په عـرونـــــــــو واوړی
زه د بی ننګـو خـلکو نـه کړم ارمـــانونه

چـي خـنديدلـي زړه دی يـــــــــوړو
اوس بـه يـاره راسـره کـړي نـــــه دي پـريـــدمه

زمـا د مـينې لـيونـي شـــــــــــه
د ظـالم لـوري ديـري په نـــــاز به دي سـاتمه

ليدلی يار د چـا هيـــــــــــــريږی
کـورونه يی وران شـه چی په مـا يـــي هيروی

ځان يې زړو جامو کې جوړ کـــــــړو
لکه په وران کلي کې باغ د ګلو وينـــــه

چې سترګې تورې کړم شرميـــــــــږم
چې شوندې سرې کړم هلکان مـــــــې ځوروينه
چې راپسې نشې قرآنـــــــــــــــه
زه د جانان لپاره لاس دربانديږدمـــــه

چې کلي واله مې ګنـــــــــــــلې
ځکه مې سوال د يـارانـي درته کاونـــه

ketabton.com - The Digital Library

خاونده ټوله مې ترې ځار کـــــــــړې
زما په سر يې غرغرې منلي دينـــــــه

خداى خو دې دا ځلې راجوړ کـــــــړه
بيا مې توبه ده ښپړې نه درته کومـــــه

يو زخم نه دى چې به جوړ شـــــي هزار زخمونه مې په زړه دي
مړ به شمه

پــه مــا دوه مســتي مــئيـــــــــــنى
که شولى بنـي کور به شــنه لوخړه شينه

ماته نيمګړي تعـويذ وکـــــــــــړه
چې نيم دى کلي او نيم د ښار پاتى شمه

کبر دي وکړ نصـيب دى نه شـــــــوم
دا ستا له قصده واده بــل سره کاوومه

په زر روپو يى يـــو قـــــــــدم دي
ليونې زر قــدمه ګـدى ماته راځيـــــــنه

بــيګا خبـرو کـى ويده شـــــــــــوي
زه تر ســهاره چــوکيــداره ناسته ومـــه

نښې دې ډېرې ما ســـــــــــره دي
نښې دې څه کړم چې دې ســـــترګې نه وينمه

ketabton.com - The Digital Library

ما سره سمه سیالي مه کـــــــــــړه
ما د لنډیو سیپارې ویلي دیـــــــــــنه

خلک شراب وخښي نشه شـــــــــــي
ما د لیلا د لاس اوبه نشه کوینـــــــــه

چې عاشقي یې کړې نـــــــــــه وي
هغه به څنګه د ایمان دعوه کویـــــــنه

خلک به وایي چـــــــــــې وړه ده
وړې زما په زړه چړې منډلې دینـــــــه

ځان یې زړو جامو کې جوړ کـــــــړو
لکه په وران کلي کې باغ د ګلو ویـــــنه

جانان په هیڅ نه رضا کیـــــــــــږي
د دروغجن ملا دې ورک شي تعــویذونه

پۀ لالي دوه مستې مئینـــــــــــــې
که خدای کړې بنې، کور به سره سکروټه شینه

مــا چې دا ستا سترګی لیـــــــــدلی
زما نه پاتی هعه ورځ دی سبقـــــــونه

لاس دی دزنـــی لانـــدی مـــــه وړه
ستابه عادت وی مابه ورکړی له وطنــه

ketabton.com - The Digital Library

ما هم خندل ما هم خوښی کـــــــــوله
زه چې د زړه په رنځ اخـتـه نه وم مـيـنه

غم دې د غاښ له درده زيـــــــــات ده
په ما چې راشي شپه په ويښه تېره ومه

چې ماذيګر شی ښکته لمر شـــــــــی
ماسره غم شی چې جانان به چيرته وينه

که دی دا ليونـــــــــــــې نه وی
قسم دی ډير به سرته واچوی لاســـونه

لاليه غبرګ راســـــــــــــره ژاړه
بيلتون راغلی ما تا له مانه بيلويـــــــنه

په تور پيکي مې يار رنځـــــــــور کړ
سبا خورې زلفې ورځم چې مړ يې کړمه

ثواب ده سپينی پګړی ډيـــــــــــر دی
زه ده خوستوالو په پکول مينه يـــــمه

مشره منه ده کشره ملـــــــــــته ده
مشره خواږه ده کشره وړکې توخوينـه

پلار ته دی وايه چې رضا شـــــــــی
کنی ټيکری په ساراوم تاتخته ومـــــه

ketabton.com - The Digital Library

په نیمه به وکـــــــــــــرم
ویده به ویښ کړم، ویښ به ټول وژړومه

په نیمه شپه بیداره اوســـــــــــــه
په غوږ به واوری دمئـــــــــــینو آوازونه

چې ورونه مړې خویندي دې مړې شـــې
بې روره خور به ناز په چا باندې کوینـــه

په نیمه شپـــه دیدن تـــه راشـــــــــه
خـلک ویده وی ستوري نه وایی حـالونه

په ناپوهۍ مـــی زړګـې در کـــــــــــړ
مکـاري ستا په مـکر زه نه پوهیـــــــدمه

اوس به دی ټول نشه نشه کـــــــــــړم
چې خوماري ستـرګی په ناز در واړومه

تاسره توری جامی خونـد کـــــــــړی
لکه سپوږمـۍ توره شپه کـــی خونـــــد کوینه
هیڅکله مـه وایه چی زه یـــــــــم
ما پـاچاهان د دار په سر لیدلې یـــــمه

زمـا په مخـکی بـل تـه خـــــــــاندی
زما د صبر امتـحـان اخـلی میـــــئنه

ته خـو د بل وای د پخـوا نـــــــــه

ketabton.com - The Digital Library

زه لیـونې درباندی هسـی نازیـــــــدمه

د زما د زړه د سر عـنـــــــــــــدلي
راوړي بل یی زړه زما درپسی چوینـــه

خـدای دی زمـا د مور انـګور کـــــړه
زه په مـور ګـران یم ستا به دیر قـــدر کوینه
کـه لـعمانی یی زمـا یـار یـــــــــي
که ننګرهاری یی بې نـکاح درسره ځمه

دا پیغلتوب به دی خدائ تیر کـــــــړې
جلکئ په تور اوربل دې مه واهه لاسونه

له مانه ولی ګیله مند یـــــــــــــې
کم عقل یاره د پردو اختیار کې یـــــمه
-
بیګا مې داسې خوب لیـــــــــــدلې
نیم په کټ نیم د یار په غیږ کې ومـــه

د یارانې مې ورته وویـــــــــــــل
جنی وړه ده سترګې ښکته غړویـــــنه

بېلتون په ډېرو لوبي وکـــــــــــړي
دا یو ته نه یې چې ژړا کوې مـــــــینه

که غریبي نه واي جانـــــــــــانه
تابه لیدلي واي زما لیوني میـــــــنه

ketabton.com - The Digital Library

ماته په هغو سترګو ګـــــــــــــوره.!!
په هغه سترګو چې مئینه په تا يـــــمه!

لالیه غبرګ راســـــــــــــــره ژاړه
د جدایۍ خوبونه ما لیدلي دینـــــــــه

شکر کوه ناشکري مه کـــــــــــــړه
چې سپین مړوند دې زه تر سر لاندې کومه
وار به دې تېر شي لونګـــــــــــــینه!
تل به دې نه وي د سینې په سر ټالـــونه

په هدیرو راشه زرګـــــــــــــــره
د پېغلو خاورې دي د غاړې امـــــــپلونه

جانانه لږ لږ رانه هیـــــــــــــــر وې
کوم ځوانې مرګ شپیلۍ وهې غرقه یې کړمه

رومـال را واحـله اوښکې وچـــــــــي
کـه ژوند باقي وو بیابه وکړو دیدانـونه

زما د دواړو سترګو تـــــــــــــوره
د زړه له زوره ژړا تا پسـی کاوومـــــــه

که زمـا مینه حـقیقـــــــــــــت وی
یو ورځ به په سرو سترګو واړی میـــئنه

ketabton.com - The Digital Library

جدايي راعـله لاري دوه شـــــــــــوي
مرګ می قبول دي جدایی نه قبلوومــه

ســتا د ښایســته لهجـي نه جـار شـــــم
کنه کنه بــه ویل مېئن دی کړمـــــــــه

ستا د خوســتي لهجــی نه جار شـــــم
چي ویلی ویلی دي کول میئن دي کړمه

زما ویــده ویده نصـــــــــــــــیبه
تــه چــي ویښیــږی زه به توري خــاوري یمه
ګــیله مــي دیره درنه کـــــــــــیږی
د ښاره راعـــلي تا بنګـړي هیر کړي دینه

د چـا به یی کوم کوم ځــای حوښـــیږی
زما یی ټول بدن کی سترګـي خوښـــــی دینه
د ســری دولي په ارمان مړه شـــــــــی
دا ستا په تمه د واده نه پاتـــي شومــه

د سری دولی په ارمان مړه شـــــــــی
نصیب دی مــه شه په نــکریزو ســـره لاسونه
چــي خــداي رســول چــاته په قــار شی
نصــیب یی خــوار شی په ور کړی میـــن شینه

قسم په خُداې که مي لائق بـــــــــی
ورکه پښتو شه میراثی در پاتی یـــــمه

ketabton.com - The Digital Library

د زړو قدر په زړګـــــــــــــــــر وي
د نجونو قدر په نادانو زلمو ویـــــــنه

د عاشقۍ محتاجه ژونـــــــــــــــده
مئین په یو یمه خیال د ټول کلی ساتـمه

په مخ څلور خالونه کـــــــیـــــــــده
په تا مئین په څلور مذهبه یـــــــــمه

پۀ رقیب دوه فساده وشـــــــــــــه
یو دې مئین شي بل دې ورک له ملـــکه شینه.
آیئنې ته ګورم په ژړا شـــــــــــــم
بدرنګه نه یم په نیستۍ یې پرېښې یمه

زړګیه مۀ یې رانه غـــــــــــــواړه
د اسمان ستورو ته مې نه رسي لاسونه

په سترګو ړوند شې راته ګـــــــــوره.
لـــکه د منې میاشت کړه ولاړه یمـــــه.

کله قراره قـــــــــــــــــراري وي
کله د غم دریاب د غم چپې وهـــــیـــــنه

په خولي توبي توبي اوباســـــــــــم.
په تا مین زړګي توبي نه قبلـــــــــوینه.

خلق سندرو ته ګډیـــــــــــــــــډي

ketabton.com - The Digital Library

زه په ځنګون ورته سر کېږدم وژاړمـــــه

جنانه راشه که مې ګـــــــــــــورې
تورې جامې راسره څومره خوند کوينه

اخر به خاوری شی بدنـــــــــــــــه
که د سروزرو درته جوړ کړم تابوتونـــــه

ډولۍ يی ودروه څاروانـــــــــــــه
ماته يی هم د ياراني وئيلي وونـــــــه

په عسکرۍ دې خفه نه يـــــــــــم
خفه په دې يم چې رخصت نـــــــــه درکوينه...!!

پل صراط به ورته نيســـــــــــــم
په مراور جانان به غېږه بدلومـــــــــه

قد مې په ټولو پيغلو جيـــــــــګ دی
لکه ننګرهار کې چې خرما ولاړه ويـــــنه

د کبرجنو خلکـــــــــــــــــو زور دی
زما ښو کې اوښکې ډنډ ولاړې دينـــــــه.

زما پۀ مينه شک ونکـــــــــــــــې
ما دياری ګوتې پخې درکړې ديـــــــنه

که د اتو ځامنو مور شـــــــــــــــې.

ketabton.com - The Digital Library

زما به مینه پخوانی درسره ویـــــــنه...!!

هلکه خدای دې ځوانیمرګ کـــــــــــه..
چې په یاری نه پوهیدې رســــــــوا دې کړمه...!!

ترکلیوالی مینی ځار شـــــــــــــم
بازاری مینه له دوکو نه ډکه ویـــــــنه

خدایه دا مور یې جنتي کـــــــــــړې
لویه هغې کړه مینه ما سره کوینـــــــه

کــه راکوې نو غاړه راکـــــــــــــه
د ګوتو څوکې خلک ورور ته ورکوینه

رباب زما پـه عــیږ کــی راکـــــــــــړی
زه مــی د خپــلي ځوانـي عم علتـــوومه

ده لالی سر دی سلامـــــــــــــت وی
زما په سر دی د دنیا غمونه ویـــــــنه

تصویر د یار پکښې ښکاریـــــــــــږي۔
د تصّور شیشه چې زړه ته ونیســـــمه۔

د مـیني تول مو سره وکـــــــــــړو
نیمه توله په جانان زیاته وختـــــــمه

ستا ده رباب ټنګ مې تر غوږ شـــــــو

ketabton.com - The Digital Library

کنډول په لاس منګي ته تړې ودریدمـــه

ړنده کنه درپسې ګرځـــــــــــــــــم
په لاس به راسې بچو خوښه به دې شمه

زما ښائسته ځواني زریـــــــــــــــــږي
خدایه غریب جانان له ور کړې دولـتونه

ستا به ګیله له ما نه کیـــــــــــــــیږی
ماته ګیلې له بېلتانه ولاړې دینـــــــــــه

عالمه راشئ ما سنګسار کـــــــــــــړئ
اولاد د بل دي غم یې ما لره راځـــــــینه

لکه د ونو ډیرې پانـــــــــــــــــــــې.
دومره ګیلې مې په زړګي دي مړه به شمه.

رباب وهې ګوتې دي پرې شـــــــــــــه
د نیمې شپې درته سرتوره ودریدمـــــــه

که زما خپل جانان ســــــــــــــړې وې
زه به د بل ډولې ته ولې ورختـــــــــمه

ده نصیب جنګ دی څه به کیـــــــــــږي
دی لیوني سره می روغه نه راځـــــــینه

د تنبل غـږ دې لیـونـی کـــــــــــــړم.

ketabton.com - The Digital Library

خاورې دې مـه شه دا وږدو ګوتو سرونه.

په مینتوب به میړه وکـــــــــــــړم.
پلار مې ملا دی کوندې نه مې مړه کوینه.

نن رانه ټینګه غیږه واخلـــــــــــــه.
په ما میین هلکه نه مې درکویـــــــــنه.

ګردې کوچئ جامي به وکـــــــــم .
یاري به نه کړم هلکان به زوروم ـــــه.

رخصت دې واخیستو روان شـــــــوې
پښوند دې نه کړل په چاړو وهلي زړونه

پۀ خوله دې درې ځایه مَیـــــــــن یم.
نرۍ دې شوندې، سرې اورې، سپین دې غاښونه.

مینـــه دې کړه پـــه ستـــرګو ړونـــد وې .
بـــپلـــتون دې نه لیدو چې غرونه ړنګوینه

ستا د ځُجرې یاران میرات شـــــــــه.
تۀ ئې مشغول کړې زۀ یواځې ناسته یمه.

اوربل مي ټول په وروځو خـــــــور دی.
واک می د مور دي چی می چاله ورکوینه.

ketabton.com - The Digital Library

له تورو غرو نه دې فنـــــــــــا کړم
په زړه کافره یاره نه دې یادېـــــــدمه

د چاپه دار کمیس میرمنـــــــــــې.
په لاره راشه چې چاپې دې وشمارمه

شوندې مې تا پسې وتلـــــــــــــي.
خلکو ته وایم چې پېریان مې ډاروینه.

ته شه سرباز زه به ډاکـــــــــــټره .
دواړه به یوځای دوطن خدمت کوونه.

نوم د وبا لۀ ځمکې ورک شـــــــــــه
جینۍ د زنې خال په ماسک کې پټوینه.

جانانه راشه دیدن وکـــــــــــړو .
کرونا دي نیسي بیا به نه وي دیدنونه .

لالیه تا ته ګناه نشـــــــــــــــته
لېونۍ زه ووم چې په تا مئینـېدمه...

دا به له ما نه پوره نـــــــــــشي
چې هره شپه دې په سوالو رضا کومه

راځه راځه چي سره تښـــــــــــتو
پاتې خبري به سپین ږیري خلاصوینه

ketabton.com - The Digital Library

حیا د پوزې سر ته راغلله
جینکۍ پوزې پټوي، سترګې پریږدینه

په تذکیره کې شل کلن وې .
زه دې د مخ له ګوڼجو څه خبره وم .

قد می په پیغلو کې مالوم دئ
زه افغانه د شازلمو د ملکه یمه

زما پخپله سر خوږي
د کټ په لنګه راته مه کینه مئینه

په انتظار به شپه سبا کړم
جانان چې هر وختي راځی را دی شینه

بې وفا هله راته وایه
چې ته لوګۍ شې زه لمبه نه شم مئینه

زما نه نه هېرېږي یاره
په هر راکړی زخم شکر اوباسمه

د زړۀ سکرین شاټ دې راته سیند کړه
چې جنکۍ دې پکې څو ساتلي دینه؟

ما ته دي خپل جانان رایاد کړو
شاعره مه کړه په غزل کښې صفتونه

ketabton.com - The Digital Library

ده پيشمني اورونه بل شـــــــــول
جينئ په سرو لاسونو چاے تيار وينـــه

چې ګرده مرده مياشت ختمـــــــــېږي
تر ګل نازک به روژې ژېړ زېښلی وينـــه

خپل پښلمی راځخه هـــــــــــېر وي
په فکر ستا يم چې جانان به څنګه وينه!

زمـا اووه ورونـــه لښکـــــــــــر دي
زه کـه سـر تـوره پـکـې ځـم پټـه بـــــه يـمـه!!
دا ږنګه بنګه به درځار شـــــــــــم.
لکه انګور په ونه واچوي څانګـــــــونه.

دا لـرې لـرې نـا مـې ګـــــــــــوره .
کـرونـا ظـالـمـه مـې نـزدې نـــــــه در پـريـديـنه .
جنې له رنګه درانـــــــــــــې ده .
که کرونا پريښوده د کابل منه به شينه

.پـــه غـم شـريک مـې پيـدا نـــــه کړ
دنيا مې چاپن کړه، ګوټ په ګـــــــوټ وګرځيدمه
نـوري ښـيرې به درته نه کـــــــــړم
رب دی په سره جوړه کـي کونده کړه مينه
د جانان عـمه ليونـــــــــــــيه
ته ليونې وای زه دی هم ليـــــونی کړمه

زما نصـيب کي جانان نشـــــــــته

ketabton.com - The Digital Library

موږ زما په نصیب مـه کوه جنـګونه

د پـټو زړونو خـــــــــــــــــبرداره
پربارديګاره لیـونې یار پســـــــــــــی شومـــــــــــه

د ســور ګـلابي کمـیس دی ځـار شـــــم
اعـوستـي تـا دی مـزه ماته راکوینـــــــه

حـــال مـــی د وریځو مـینځ کـــی کیښود
جـانانه مزه کـوی کـه وران یی کـــړمه

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English